

KUNÍM ŠTĚTCEM (1996)

Část: Kuním štětcem

Dětství

Stmívání v bukovém lese.
Večer je rytíř loupežný,
jenž v mošně slunce nese.

Halasno! Noc už jede
na svojí herce hnědé.
Kopýtka buší o cestu,
a zní to jako ku krestu trn ku krestu...

Ty náhle toužíš dlouze klímat
v bradě svatého Jeronýma
a ve snu potkat za Gutami
tři staré Vlány s paletami...

Bohu – mín

Z portálového jeřábu padá anděl
a láska s briketou v dlani
přikládá do nejvyšší pece srdce.

Měsíc, nešťastný platněř
dřepící s bílou růží v třtinách u Odry
roní stříbrné nýty na struny noci.

Stojíš sám na mostě. Mrzne.
Posloucháš, jak se zadržává ozubí proudu,
zatímco v tobě bublají
sířičité spodní vody pochyb.

A jako by tě ten s kopýtkem píchal do srdce
křivým štěpařským nožem.

Část: Kuním štětcem II.

Tvé nitro – vytěžené rudohoří.
Krušný jsi.

K ránu pak drolívá se hlína
a nablízku snad není ani žádný bůh,
který by modeloval křehké nejapnosti
anebo z ptačí klíčnické kosti
ženu-zámečnické,
aby už nikdy nezůstal muž
dokořán.

Půlnoc

Kosatkou luno zvalená louka.
Stříbrnou ploutví škrábnutá zem.
Pší hvězda boudu v tobě si stlouká
a bude věrná. I s řetězem.

Půlnoc se vybíjí na anodě
zalité v slze – v tvrdé vodě.

Část: Muzika

Čertova políčka

Nejúrodnější ornice,
do nichž se s trochou oměje
čertovo kvítko zaseje,
jsou snivé dívčí zornice.

A my jsme lačná hejna ptačí,
která se s velkou chutí hrnou
zobat to zapeklité zrno,
krok před čerty, co pole vláčí.

Fuk

Jsme boží bubli-fuk
tam u trati, kde fouká
a plaňky trčí sveřepě.

A naše životy jak na čepici mouka,
kterou si mlynář Bůh
o rukáv jednou setřepe.

PAN TWARDOWSKI (1998)

Část: Noc v polouvisí

Řeka

Břehy. Skalnatý, zrezlý skus.
Světla se třesou. Vítr střílí
do komor děravých pozdní chvíli.
Zašeptat ve tmě nyní zkus:

Studené ohbí řeky. Prám.
Proud jako ústa – bublinky slin.
Tvou rybí kost tu obírám
a melu ji v srdci.
Podvinný mlýn.

Juliánov

Předměstí,
nízké ploty
a luna jako dívčí hrst.
V ní sevřené je něco pro ty,
jimž podzim do žil chvění vchrst.

I ty se chvěješ v půli noci,
díváš se za svým měsícem
a nevíš, zda jsi ve snu pročit.

Zdí vyptáváš se: kde to jsem
a kdepak asi ona je?

Voláš. Nikdo se neozývá.

Noc žene touhy ze stáje
a ve tvé kope mokry sívák.

Část: Růženečkáři

Natálie Bella

I.

Dnes před setměním jsem potkal v bukovém
lese pod Babí horou muže, jenž před sebou
valil ohromný kus sádrovce. Až doma jsem si
uvědomil, že to byl Twardowski, který tudy za
novu koulívá měsíc...

JEZERNICE (2001)

Bez názvu

Nedávno jsem kdesi četl, že v krvinkách ženy
plavou tělíška podobná paličkám na buben!

Jako bych to nevěděl!

Kdykoliv se tě dotýkám, mám pocit, jako by
v každé tvé buňce tlouklo do jejího jádra sto
tisíc drobných paliček...

Rezonují skrytým bubnováním.
Jsem tvá ozvučnice

Jezernice

Sestupuji na dna tůní,
ústa plná bílé střídy.
V sloupu vody stojím u ní,
skrz své dlaně její vidím.

Noc

Té noci nás prkna pelestí drtí.

Hrudníky jsou s příchodem rána
zpod kůže smrtící kamenné čtvrti.

Pod klenbou hlav
běloba usebraná.

Část: Modré hory

Modré hory

Z mých představ mě vytrhl děda,
který dál rozprávěl o svém pradávném,
karbonském mládí,
kdy za hospodou bylo ještě moře
a máj stavěli dívkám z mohutného kmene koprů.
Věřil jsem mu a domů jsem se ze školy vracel
ne po cestě, ale korytem potoka,
v jehož drobných zčernalých skalkách
jsem hledal zkamenělé krytolebce, ovčí hlavy
i otisky dlaní opilců,
co vklouzli pod modrý led
a pluli vstříc černé řece,
podobní olejnaté bublinec
ve skleněném pouzdru vodováhy,
pluli s lící přiloženou k modrému zasklení,
dráty vousů zespona hoblujice ledový příkrov.

Škrábal jsem se po břehu potoka,
se strachem se přibližoval k zakletému statku,
v jehož okně sedával zmrzlý šílenec
s průsvitnou tváří
promítanou na bílou záclonu
neuzřeným nedokonalým aparátem,
který klapal v nitru stavení.

Přijít sem tak v noci,
uvidět, jak do okna narážejí
houfy lišajů přitahované
bílým nezemským světlem,
tváří jako miska tuhnoucí běloby:

*V oknech zvichřené mázdry.
Stín tušíš na vnitřní straně.
Budeš jej tušit navždy.
tajemná dětská paměť.*

*Průsvitný břich mu zahřívá
světloušskou spolknutou zaživa!*